

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, SEPTEMBER 12, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

Roosevelt obljubuje, da bo deželo obvaroval vojne

Odprl je svojo predsedniško kampanjo z napadom na one, ki plašijo narod z vojno. — Zahteva, da se prevzame vsako industrijo, ki bi hotela biti več kot vlada.

Washington, D. C., 11. sept. — Predsednik Roosevelt je danes stopil pred narod in se prvič javno zavezal, da bo storil vse v svoji moči, da Zed. države ne bodo zapletene v vojno in tudi, da ne odvrne vojno od našega obrečja za vselej. Predsednik je govoril za podelitev moči, da vlada lahko prevzame vsako industrijo, ki bi se skušala dvigniti nad vlado. Udaril je po onih, ki skušajo okoristiti z bojaznivo ameriškega naroda s tem, da obljubijo vlado čes, da vodi deželo v vojno.

Roosevelt je govoril pred 2. konvencijami delegatov Zveze republikanov. Prosil je za podporo pri novembrskih volitvah ter jih svaril pred "ljubeznjivo onih, ki ljubijo delavca v novembru, toda ga pozabijo v januarju."

Govoril je kot predsedniški kandidat in čas za oddajanje poradiu je plačal demokratski narodni odbor. Prvič v tej kampanji je udaril po nasprotnem kandidatu, vendar je pripomnil hudomušno, da ne ve, če je ta njegov govor politične vsebine ali ne. Naj reče karkoli, je omenil predsednik, me dolže, da govorim kot predsednik, a delam kampanjo zase. Delegacija in gostje so predsedniku burno aplavdirali in z gotovostjo se pričakuje, da ga bo ta unija odobrila kot svojega kandidata za predsednika.

Nemce skrbijo "vizitke," ki jih trosijo Angleži po Nemčiji in ki so zelo nevarne

London. — Angleži priznavajo, da so začeli rabiti nove vrste letalskega orožja proti Nemcem. To so male papirnate kartice, ki jih angleški letalci razmečejo na milijone po nemškem ozemlju. Te kartice so narejene v žveplu in smodniku, kar pomeni, da se vnamejo, kadar so razpostavljene gotovi toploti. Mečejo jih vlažno, da takoj ko se posuše, začno goreti. En četrt milijona kartic je en sam pilot. Plamen, ki ga povzroči, dosega višino kakih osem palcev visok in je tako zanesen ogrožen požar, če pride taka kartica na gorljivo površino.

Nemška vlada je takoj posvala narod, naj ne pobira teh nevarnih "vizitk." Ljudje so jih začeli pobirati misleč, da je kaj skrivnega na njih. Potem so ugotovili, da so jih spustili v žep, ali deli v omarah.

ro za "spomin iz Anglije." Ko se je pa kartica razgrela, je nastala zagorela in povzročila osebi, ki jo je imela v žepu, nevarne opekline.

Nevarne so pa te kartice še posebej zato, ker lahko leže kje brez vsake škode tudi deset let, dokler jih zahtevana toplota ne razgreje, da začno goreti. In ker so jih Angleži nametali po Nemčiji na milijone, ne bodo ljudje še dolgo varni pred nevarnim ognjem, če je padla kartica kam na streho, na seno, ali podobno.

Angleži so metali te "vizitke," zlasti nad gozdovi, ker vedo, da ima nemška armada skrito tam municijo in zalogo raznih potrebščin. Na mnogih krajih so nastali nepojasnjeni požari, ki jih zdaj pripisujejo temu novemu angleškemu orožju.

Delavske unije se pripravajo, katera bo delala pri gradnji vladne tovarne v Ravenni

Delavske unije, ki spadajo k ameriški delavski federaciji in ki spadajo k CIO so v nemškem sporu, katera unija bo prevzela svoje članstvo pri gradnji vladne tovarne v Ravenni. O. CIO je začela organizirati nemške stavbinske delavce v okolici Ravenne, da bi jih kontrolirala dobavo delavcev v CIO.

CIO pravi, da Ameriška delavska federacija ne sme misliti, da so take vrste gradnje njeve zadeve in da bo CIO zahtevala, da se bo je malo delavcev za gradnjo te tovarne ne glede na to, kateri delavski uniji da pripadajo.

LAHI HVALJO REV. COUGHLINA

Rim. — Roberto Farinacci, bivši generalni tajnik fašistične stranke, je javno pohvalil Rev. C. Coughlina čes, da razume principe fašizma. Obenem je pa Farinacci napadel newyorškega župana LaGuardio kot renegata.

Vabilo na ples

Nocoj se vrši ples v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave. Igrala bo godba od WPA muzikalnega projekta. Vstopnina prosta.

Obiščite ga!

Frank Krall, 15707 Saranac Rd. se nahaja doma na bolniški postelji. Prav rad vidi, če ga prijetelji obiščejo.

Zamenjan dežnik

V pogrebnem zavodu A. Grudina in Sinovi se je zamenjal moški dežnik. Kdor je napačno vzel, je prosen, da ga prinese nazaj istotam.

KONSKRIPCJA BO ODOBRENA V KONGRESU

Washington, D. C., 11. sept. — Skupni odbor senata in poslanske zbornice se je nocoj zedinil glede obvezne vojaške službe. Odboril je, da se registrira za vojaško službo vse moške od 21. do 35. leta, kar bi prizadelo nekako 16,500,000 moških. Odbor se je tudi zedinil, da se zavrže dodatek poslanske zbornice, da se odloži nabor za 60 dni. Prvotno je odobril senat letnico od 21 do 31 leta, a poslanska zbornica od 21. do 44. leta.

Predlog kot tak bo šel najprej v senat za odobritev. Pričakuje se, da ga bo zbornica sprejela do petka. Nato preide še v poslansko zbornico, kjer se tudi pričakuje rešitve do konca tega tedna.

Ako bo predlog sprejet v obeh zbornicah, ga bo podpisal predsednik in postal bo postava. Nato bo moral kongres še dovoliti denar, da se izvede nabor. Računa se, da od teh 16,500,000 registriranih, bi se dobilo kakih 5,000,000 mož, ki bi bili končno obvezni za vpoklic v armado. Ko bo kongres odobril potrebni denar, se bo začelo 15 dni zatem z registracijo.

Radijska zveza z Norveško in Ameriko

Berlin. — Norvežani so vpekljali redne radijske programe na kratke valove z Zedinjenimi državami. Oni Norvežani, ki imajo sorodnike v Ameriki, se potom radia lahko pogovarjajo z njimi brezplačno. Da je ta novotarija uspešna, pričaja o številna pisma iz New Yorka, Chicaga in Los Angelesa od norveških rojakov.

Iz Norveške se pošilja potom radia v Ameriko tudi petje, predavanje in razni patriotični govori. Tako dela Norveška most preko Atlantika s svojimi 3,000,000 izseljenci v Zedinjenih državah, ki so morali iti s trebuchom za kruhom v daljni svet.

Zadušnica

V petek ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Rok Sprajcom v spomin 3. obletnice njegove smrti.

Nemiri v Jugoslaviji

Bitolj, Jugoslavija, 11. sept. — Danes je prišlo do spopada med jugoslovanskim vojaštvom in med balkanskimi četami. Kaj natančnejšega o tem se ne poroča, razen to, da je jugoslovanski minister obrambe, Milan Nedić, pohvalil vojak, da s ose obnašali junaško.

KONVENCIJA JSKJ

Ta teden se vrši v Waukeganu, Ill. 16. redna konvencija JSKJ. Poroča se, da je sedaj gotovo, da do združitve med JSKJ in SSPZ ne bo prišlo. V konvencijah odborih so sledeči delegati iz Clevelanda: Odbor za pravila: Ana Walter; odbor za pritožbe in prizive: John Tanko in Joseph Rudolf; odbor za resolucije: Anton Baraga; za plače in dnevnice: Mika Poklar in Joseph Krall. Konvencijni predsednik je Frank Vranichar iz Joliet.

Za registracijo

Kdor hoče voliti pri novembrskih volitvah, pa še ni registriran pri volivnem odboru, naj to stori pravčasno. Volivni urad v City Hall je odprl vsak dan do 4:30 popoldne in ob sobotah do popoldne. Da se da pa prilika vsem, bo volivni urad odprt 3. 4. in 5. oktobra do devetih zvečer. Registrirali se boste pa lahko tudi v volivnih kočah na 7. oktobra, ki je zadnji dan za registracijo. Volivne koče bodo odprte od 10. do 2. in od 4. do 9. na tisti dan.

Poroka v Collinwoodu

V soboto ob devetih se bosta poročila v cerkvi sv. Vida gđ. Alvira Turk, hčerka poznane in spoštovane družine Mr. in Mrs. Joe Turk iz 69. ceste in Mr. Emil Kopal, sin Mr. in Mrs. Kopal iz 125. ceste. Mnogo sreče želimo mlademu paru v novem stanu!

Poroka

V soboto ob devetih se bosta poročila v cerkvi sv. Vida gđ. Alvira Turk, hčerka poznane in spoštovane družine Mr. in Mrs. Joe Turk iz 69. ceste in Mr. Emil Kopal, sin Mr. in Mrs. Kopal iz 125. ceste. Mnogo sreče želimo mlademu paru v novem stanu!

Zadušnica

V petek ob šestih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Antonom Gačnik ob priliki devete obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Anglija kliče narod k vztrajnosti

BOSS DEMOKRATOV PRIDE V CLEVELAND

Edward J. Flynn, načelnik demokratske stranke v Zed. državi, se bo pripeljal z letalom v nedeljo v Cleveland, da se udeleži piknika demokratske stranke iz okraja Cuyahoga v Geauga Lake parku. Tako je sporočil načelniku Ray T. Millerju. Miller ga bo počakal na zrakoplovnem pristanu s sprejemnim odborom in ga spremljal v park. Napoveduje se, da bo v nedeljo zbranih do 60,000 demokratov v Geauga Lake parku, da slišijo svojega načelnika, ki bo govoril o demokratski kampanji. Pričakuje se tudi, da bo prišel sem v letjo novi generalni poštni mojster, Frank Walker.

V nedeljo bodo domlatili

V nedeljo, 18. avgusta je vreme nagajalo našim mlaticem, da niso omlatili. Nekaj nasadov jim je še ostalo in pa škopo je treba napraviti, ker je bila zadnjič premokra slama. Torej da se spravi ta stvar v red, žito v kaščo, škopo pod straž, se bo domlatilo v nedeljo 15. septembra na istih prostorih kot zadnjič. To je pri tisti stari šoli na Emery Rd., ki se nahaja vzhodno od Warrensville Rd. Zanimanje je zelo veliko in upati je, da bo v nedeljo vsem ustrezno. Za mlatice in za vse goste bo dobra malica in tudi nekaj "rezolje" bo za pogret. Vsak je prijazno vabljen.

Pozdravi prihajajo!

Svojim prijateljem in znancem po širnem Clevelandu pošiljajo pozdrave sledeči: Mr. in Mrs. Eddie Debevec iz poročnega potovanja v La Follette, Tenn., Anton Baraga iz konvencije JSKJ, Waukegan, Ill., kjer je kot delegat družstva št. 71, iz Palo Alto, Cal., pa Misses Rose Kaušek, Alice in Marie Parch.

Zadušnica

V petek ob šestih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojnim Antonom Gačnik ob priliki devete obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Premier Churchill svari, da se Nemčija pripravlja, da zasede otočje. — Vsak Anglež naj stori svojo dolžnost, da se odbije napad.

PRIHODNI TEDEN BO ODLOČILEN

London, 11. sept. — Angleški ministrski predsednik Churchill je danes pozval vsakega posameznega Angleža, da stori svojo dolžnost, ker prihodni teden bo odločilen za usodo dežele vzpričo dejstva, da se Hitler pripravlja na pohod proti Angliji. Obenem je pa premier dal narodu zagotovilo, da je armada, zračna in pomorska sila polno pripravljena za to odločilno bitko, in izjavil, da bo končno le Anglija zmagala.

V bojevitim govoru je Churchill s ponosom rekel, da ves svet bčduje pogum angleškega naroda v boju z nacijo. Povedal je, da so nemške izgube letal tri proti eni z angleškimi, pilotov pa izgube Nemci šestkrat toliko kot Angleži. Ako se bo boj nadaljeval v tem razmerju, bo Hitlerjeva silna zračna armada kmalu uničena.

Toda, je svaril premier, Nemci delajo ogromne priprave za invazijo na otočje in Anglija mora biti pripravljena na sprejem nemške armade od francoske strani, iz Belgije ali Holandske, iz Norveške, iz Irske, ali pa od vseh teh krajev na enkrat.

ANGLEŽI SO ODBILI NEMŠKI NAPAD

London, 11. sept. — Angleški brambovci so danes pregnali nov naval nemških letal od Londona. Nemške bombe so zanetle samo nekaj požarov v predmestju. Pri spopadu z angleškimi letalci, so Nemci izgubili danes devet letal.

Nemci so prileteli od več strani, toda glavni val je prišel gor nad reko Temo, kjer so jih pa kmalu razkropili angleški letalci. Potem so manjši škadroni Nemcev metali bombe na predmestje Londona.

Pozno popoldne so se oglasili nemški topovi na francoskem ob času napada.

BERLIN ZOPET MOČNO BOMBARDIRAN

Berlin, 11. sept. — Angleški bombniki so deževali bombe dve polni uri na središče Berlina. Bombe so padale na vladna poslopja in ona raznih poslastištev. Nemci so silno razjarjeni in pravijo, da imajo angleški letalci povelje, da bombardirajo nevojaške objekte. To je bil eden najsilnejših napadov, ki so jih še izvedli Angleži na Berlin.

KRALJ KAROL PRIDE NA PORTUGALSKO

Lugano, Švica. — Potem, ko je prebil ves dan v svoji hotelski sobi in zrl skozi okno na deževni dan, se je bivši romunski kralj Karol odločil, da ne bo ostal niti v Švici, niti v Franciji. Odpeljal se bo na Portugalsko.

Kraljevski vlak ga bo odpeljal preko Francije na špansko mejo. Tukaj bo pa zapustil vlak, ki ga je pripeljal prav iz Bukarešte, ter bo zasedel s svojim spremstvom dva voza, priidajena mu od španske vlade in se bo odpeljal v Lizbono.

Karol skuša zdaj pozabiti na tragične trenutke svojega odhoda iz domovine, odkoder je bežal pod točo svinčenk. Zdaj dela načrte za bodočnost in upa, da bo mogel za vedno ostati na Portugalskem. Vlada mu je dovolila bivališče pod pogojem, da se ne bo udeleževal v politiki. Kar se tiče premoženja, ga bodočnost ne skrbi. Dobival bo pokojnino od Romunske, poleg tega pa imata z maddamo Lupescu lepo premoženje naloženo v tujini.

Davke bo treba plačati

Kot naznanja okrajni blagajnik Boyle, bo 21. septembra zadnji dan, ko se bo pobiralo davke na posestva v okraju Cuyahoga. Če bodo ta rok kaj podaljšali, se ne ve. Plačajte davke ob pravem času, da ne bo treba plačati kazni!

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 215 Thurs., Sept. 12, 1940

Kadar se zamolčijo fakti

Zveza protestantovskih duhovnov je poklicala nedavno na svojo sejo šerifa okraja Cuyahoga, Martin L. O'Donnella in njegovega protikandidata Mr. Barrya. Gospodje so hoteli izvedeti od obeh kandidatov, kako bo eden ali drugi uradoval, če bo izvoljen šerifom, kar se tiče kriminalnega vala v tem okraju.

Serif O'Donnell se je odzval povabilu, Mr. Barry pa ni prišel. Šerif je pred zbornico podal obširno poročilo o svojem uradu ter zagovarjal način uradovanja, kot ga izvaja sedaj. Kot znano, ga napada časopisje češ, da ne stori svoje dolžnosti kot šerif ter da ne zapre hazardnih igralnic v okraju.

Serif O'Donnell je segel nazaj v ono dobo, ko je bil okrajni šerif edini postavljeni uradnik v okraju, ki je moral gledati na to, da so se postave izpolnile. Takrat mesta in vasi v okraju Cuyahoga niso imele svojih županov ali policije, zato je opravljal stražno delo sam šerif. Danes imajo pa vsa ta okoliška mesta svoje župane in maršale ali konstablerje, ki nadzirajo izpolnjevanje postav. Vsak teh županov priše pri sprejemu urada, da bo zahteval izpolnjevanje postav v svojem mestu ali vasi, kakor to predpisujejo zakoni države Ohio.

Torej če ti župani dovolijo v svojih mestih in vaseh, da se igra v raznih javnih klubih hazardne igre, je rekel šerif O'Donnell, kako more iti šerif preko njih oblasti in udirati v njih teritorij? Šerifov urad ni še nikdar dobil od kateregakoli župana okoliških vasi in mest povabila, naj pride s svojimi deputirji in naj napravi red.

Casopisje, ki napada šerifa, da ne stori svoje dolžnosti, se ne obrača na pravi naslov, je rekel O'Donnell. "Pred dve letoma so izdali okrajni komisarij navodila za šerifa," je rekel O'Donnell in tukaj stoji dobesedno zapisano: "Šerif je vrhovni mirovni uradnik okraja, toda v okraju Cuyahoga so njegovo policijsko oblast prevzeli policijski oddelki v različnih mestih in vaseh po okraju." Torej tukaj je jasno zapisano, da šerifova dolžnost ni opravljati policijsko službo v okraju.

Serif O'Donnell je nato navedel zanimiv dogodek iz leta 1903, ko je bil za šerifa v okraju Cuyahoga Edwin Barry, ki sedaj kandidira za šerifa proti njemu. Sedaj pravi Mr. Barry, da bo počistil okraj igralnic, če bo izvoljen. Toda leta 1903 je bil Mr. Barry kar se tiče njegovega urada drugačnih misli. Takrat je Cleveland Press prejela Mr. Barrya, zakaj ne zapre notorične igralnice v Rocky Riverju, znane pod imenom "Home Stretch Club." Mr. Barry je pisal na časopis odprto pismo, ki je bilo priobčeno v Cleveland Pressu 1. januarja 1904 in ki se glasi:

"Takozvani 'Home Stretch Club' se nahaja v vasi Rocky River in časopis naj bi se obrnil najprej na oblasti dotične vasi. Če so oblasti iz kakega vzroka brez moči, da bi prišli v okolišnji situaciji, potem bi bila šele dolžnost šerifa, da pomaga, kar bi tudi takoj storil. Tako je pa mnenja, da ne sme začeti iniciative sam od sebe."

"Torej," je poudarjal šerif O'Donnell, "takrat šerif Barry, ki je sedaj zopet kandidat za isti urad, ni hotel na svojo iniciativo zapirati igralnic, ampak je rekel, da je to najprej dolžnost oblasti tiste vasi. Tega načela sem se tudi jaz vedno strogo držal in se še držim."

"Ali smem vprašati clevelandsko časopisje, ki me vedno tako napada, zakaj ne ponatisne tega pisma, ki ga je pisal takrat Mr. Barry, o katerem pravijo sedaj, da bo počistil okraj nezaželenih in protipostavnih hazardnih igralnic? Kako bo storil nekaj sedaj, kar je takrat smatral, da ni njegova dolžnost in ne naloga?"

"Pa še nekaj," je nadaljeval šerif O'Donnell. "Zakaj clevelandsko časopisje ne ponatisne članka, ki ga je pisal 30. junija 1930 Cleveland Press o Mr. Barryu, ki je bil takrat varnostni direktor v Clevelandu? Volivce v okraju Cuyahoga bi gotovo zanimalo, kaj je mislila takrat o Mr. Barryu Cleveland Press, v katerega sedaj toliko zaupa kot kandidata za šerifa. In ker vem, da časopisje dotičnega članka ne bo priobčilo, ga bom navedel jaz."

"Dotični uredniški članek se glasi: 'Clevelandska policija je v okovih. V policijski oddelki se je uvedlo brezmoč. Policija, ki je povečini poštena, ima okove na zapestjih. Njih želja je napredovanje v službi. Ničesar ne marajo storiti, kar bi jih oviralo pri napredovanju. Toda čutiti se jim je dalo, da če bi začeli preganjati gotove osebe in institucije v tem mestu, bi s tem izgubili upanje na napredovanje. Če hoče Barry, da se bo to raketirstvo počistilo, če želi to policijski načelnik, če želi to mestni manager, se bodo poslužili inteligentnih policijskih metod. Toda to se ne bo zgodilo, dokler se ne bo odvzelo okovov in vezi od policijskega oddelka.'"

Tako je zagovarjal šerif O'Donnell način svojega uradovanja. Po našem mnenju ima šerif popolnoma prav. Vsaka okoliška vas in vsako mesto ima svoje mestne uradnike, katerih dolžnost je počistiti mesto nezaželenih elementov. Če ta mesta trpe v svoji sredi igralnice, je to njih zadeva. Šele kadar bodo oblasti teh mest in vasi prišli k šerifu, naj pride in napravi red, naj bi šel in bo gotovo tudi šel.

BESEDA IZ NARODA

Ribniško pismo

Poroča dekan DEMŠAR VIKTORIJAN

Ribnica, 27. avgusta, 1940.—Žal ne dobivam več "Ameriške Domovine." Odkar se je začela nesrečna vojna med Italijo in zapadom, je vse bilo odrezano. Toda to še ne bi bilo najhujše, če bi se vse te vojne razmere ne začele kazati v vsem našem gospodarskem življenju. Surovin ne dobivajo naši podjetniki, zato morajo delavne moči na cesto. Zopet nastaja problem brezposelnosti.

Za Ribničane pa je ustavljen trg za suho robo. Kaj malo se je more spečiti. V domačih krajih je suhe robe kaj kmalu dosti, nemški trg je na splošno zaprt. Le nekateri so v nemških krajih na svojih kupčijskih potih. Toda velika težava je spraviti denar čez mejo, ko je tako stroga kontrola! Marsikdo je moral romati že v nemške zapore, kjer se sedaj sedi, ker je hotel "švercati" nemško valuto čez mejo. Baje se je nekdo od teh navdušenih rešetarjev hvalil v neki obmejni nemški gostilni: "Vejo, jaz pa denarne čke kar v peharju nesem čez mejo. Pa me nihče ne dobi!" To je bilo pa usodno zanj in še za druge! Res, preveč navdušen biti v takih izjavah ne kaže!

Zelo se torej ta zastanek suhe robe pozna v krajevnem gospodarskem življenju. Vendar pa naši ljudje še nekam zaslužijo z lesom, ki je zelo poskočil v ceni! Saj so drva, ki jih je okrog in okrog dosti, še za domače 100% dražje od lani! Ne vem, kako se bomo pozimi greli, ko je taka draginja.

Pa tudi tega ne vemo, kaj bodo mnogi jedli, ko je vse tako drago in še dobiti ni. Olja in moke primanjkuje. Z današnjim dnem je določena za vsa država enotna krušna moka. Seveda bo črna! Pa hvala Bogu, da bi bilo tega kruha dosti! Zakaj bati se je, da še koruzne ne bomo imeli, katere že sedaj tako primanjkuje in je že dražja kot lansko leto najboljša pšenica!

Zato vidite, da tu kar dosti doživljamo vojno, čeprav še ni v naših krajih groznega evropskega klanja, za kar pa vedno prosimo Boga in Marijo Pomocnico naj nam s tem prizanesse vojna!

O marsičem bi vam še rad pisal, pa se mora imeti ključavnico na ustih in na prstih, ko se tipka pismo!

Sedaj pa še malo iz naše fave! Stolpi so sedaj, hvala Bogu že popravljeni v toliko, da pravijo krovec kakor tesarji: "Vas bo že gotovo gviralo!"

Sedaj pa bo moralo na vrsto veliko delo, prenoviti dekanijsko cerkev znotraj, kjer je slikarja že vsa skvarjena! Prevzvišeni ljubljanski vladika mi je že naložil to delo. Kako se bo izvedlo, še ne morem reči, ker so taki časi. Toda čeprav so taki časi, Kranjci ne opuščajo dobre volje ter gradijo zdaj tu kak nov prosvetni dom, tam zopet novo cerkev in podobno. To pa vse radi tega, da imajo ljudje tudi zaslužek! In naredi se nekaj! Tako tudi v Ribnici moramo čimprej zgraditi Prosvetni dom, v katerem naj bi bila tudi gospodinjstva šola in otroški Vrtec, katerega naj bi vodile šolske sestre. Seveda, če bodo tudi ameriški rojaki kaj pomagali, bo šlo! Zato se že sedaj obračam s prošnjo do vseh Ribničanov, da po svojih močeh pomagajo do uresničitve prelepega načrta. Vse to bi Ribnico zopet dvignilo in bilo v veliko korist vseh faranov in okoličanov!

Pa še nekaj: Ribnica dobiva sedaj nov vodovod, ki bo po-

daljšan tudi v Hrovačo in še v nekatere bližnje vasi, tako bodo dobile te vasi lepše bivanje in vrednost!

Letina je letos bolj slaba, ker je vedno deževje in hlad! Samo par dni je bilo toplih kot smo jih bili prejšnja leta navajeni. Bojimo se, da ne bo koruza in fižol dozorela!

Za enkrat moram zopet konspodarskem življenju. Surovin in časa. Toda še eno naj vam, dragi rojaki, povem. To namreč, da se odslej v naši dekanijski cerkvi pri vsakih litanijah moli pred Najsvetejšim tudi en Očenaš za naše rojake-izseljence. Bog z vami!

Iz Girarda

Priprave za koncert našega slavčka, Toneta Sublja se bližajo svojemu koncu. Se dva tedna, pa se bo razlegala krasna melodija naše slovenske pesmi po dvorani Slovenskega narodnega doma v Girardu, Ohio.

Ravnokar sem prejel krasen program od našega opernega pevca. Ta koncert bo nekaj posebnega za našo naselbino, kajti to bo prvič, da bomo slišali v naši naselbini našega umetniškega pevca, ki s svojim glasom ustvarja čudeže z našo lepo slovensko pesmijo.

V soboto, 21. septembra se bomo divili tej lepoti in posebnosti, ker bodo poleg njega nastopili v četvero spevu naši poznani pevci Glasbene matice iz Clevelanda in sicer: Louis Belle, Frank Plut, John Nosan in John Lube. Že ta imena, poleg Toneta Sublja, so nam garancija, da bo vse zadovoljno ta večer.

Vstopnice gredo precej hitro izpod rok in jih je že sedaj prodanih nad tri sto in še čakamo odgovora naših prijateljev iz bele Ljubljane, kjer Mr. F. Rupert organizira skupino za v Girard. Naši dragi rojaki kakor družina F. Svetek in John Globokar so pa obljubili, da bodo pomagali Francetu. Le pripeljite se vsi, ker vas bomo z veseljem sprejeli.

Iz sentlairske okolice pa pripelje tudi več svojih prijateljev, lahko rečem, ena naših najbolj agilnih delavk za povzdigo naše ženske organizacije Slovenske ženske zveze, to je urednica Zarje, gospa Albina Novak. Ravno sedaj je pri nas v teku kampanja za pomnožitev krožja in dekleta se prav pridno pripravljajo, da bodo pozdravile svojo voditeljico omenjeni večer.

Pretekli četrti večer je bila seja glede končnih priprav za koncert. Bil sem jako vesel, ko sem videl tako zanimanje za sejo. Vse priznanje gre članicam SZZ in Gospodinjstvenemu klubu, kajti te delavne članice bodo preskrbele za vse goste, da bodo postreženi kakor doma. Članice so tudi soglasno sprejele predlog Mrs. Katy Anžiček, da se plača iz društvene blagajne za bus, ki jih bo peljal 3. novembra na prireditve Glasbene matice v Clevelandu.

Vsa čast članicam, ki se tako lepo zanimajo za našo kulturo. Zahvalim se tudi našemu prijatelju Mr. A. Kollandru, ki mi je prinesel program. Iz lista Ameriška Domovina vidim, kako je Tone vsak dan zaposlen. Tri tedne sem čakal na program in končno pa sem se še moral obrniti na Mr. Kollandra, da sem program dobil. Vas, cenjeni rojaki iz vseh naselbin, še enkrat prav prijazno vabim, vaša pot v soboto, 21. septembra zvečer naj bo v Girard v SND! Pozdrav.

John Dolžič.

Dr. sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ

Tem potom naznanjam članstvu Slovenske dobrodelne zveze in širši javnosti, da prireja naše društvo svojo plesno zabavo v soboto, dne 14. septembra zvečer v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clairju.

Ker so bile vse dosedanje naše prireditve dobro obiskane, se priporočamo, da naši prijatelji tudi sedaj ne pozabijo na nas in da nas vsi zopet obiščejo. Vedno se trudimo, da nudimo posetnikom vse najboljše glede postrežbe, kolikor je v naših močeh. Ravno tako bo tudi v soboto. Za ples bodo igrali Frank Yankovich in njegovi fantje. Vstopnina je malenkostna — samo 25 centov, zato je vas vstopnina ne bo zadruževala, da se ne bi udeležili v velikem številu.

Naše društvo vedno rado podpira narodne ustanove in da nam bo to mogoče vršiti tudi v bodoče, moramo skrbeti, da ne bomo pomagamo naši društveni blagajni. Posebno se obračam še na članstvo našega društva, da vsak in vsaka stori svojo člansko dolžnost napram društvu. Pomnite, da bo ta zabava in ples ne samo za mladino temveč prav tako tudi za starejše članstvo. Torej noben izgovor razen boleznih ne drži. Bratski pozdrav!

Frank Merhar, tajnik.

Zadružni kegljaji

Kljub temu, da imajo ogromnega dela s pripravami za praznovanje in agitacijo v prihodnjem mesecu—Zadružni mesec—nobena stvar jih ne ustavi. In tako so se organizirali in ustanovili kar štiri čete, ali teame, kateri bodo kegljali pod zadružnim imenom. Polovico bo moških in polovico žensk in deklet.

Bil sem na njih seji. Da bi jih videli—kakor otroci so se veselili nad svojimi sracjami in "bluznami." Vse bo v zadružni barvi—zeleno in kar z zlatimi črkami. Ker so navajeni zahtevati in dobivati le najboljše blago, so pa tudi pri tem izbrali le najboljše.

No sedaj jim je treba samo še eno, in to je, da bi vsi bili prvaki, kegljali po enih 290 do 300 za začetek. Ker so resni, podali so se lepo na "prakticiranje" v ponedeljek, tako da bodo pripravljeni v nedeljo "se fajn pokazati," ko jih pride pogledat ob 6:30, ker bo veliko število zadružnikov v Slovenskem delavskem domu.

Možakarji, ženske in dekleta, kar korajžno se postavite in zbite vse tiste "pine" kakor hitro bodo nastavljene z enim samim udarcem! Kaj se naj pa ustavlja pred vašo trdnjo, da železno voljo? Nič! Voditelja imate dobrega v predsedniku Joe Novak iz Lucknow Ave., ženske pa v tajnici-blagajničarki, Mrs. Mary Nachtigal. Zato pa taki vojaški kot so Anton Bokal, George Pancur, Joseph Novak, Joe Stražisar, Frank in Al Žagar, Anton Malovasič in Jack Zakovšek se bodo dobro odrezali. Med ženskami pa imate tudi samo take, ki hočejo vse naše moške "posekati," upam samo pri kegljanju. No, da bo tekma v polnem teku, kadar nastopijo Mrs. Gertrude Bokal, Mamie Bokal, Ann Zupanc, Mary Nachtigal, Mildred Jarm, Albina Novak, Mrs. Malovasič, Mrs. Jos. Šustaršič, Alice Plevnik in Mrs. Anna Jarm.

Zadružni kegljaji, mi pozdravljamo vašo požrtvovalnost in oglaševanje vam dragega podjetja. Naj vam bo sreča in spretnost mila, razvedrilo veliko in zabave polna mera. Srečen bil vaš prvi nastop v nedeljo ob 6:30.

Za direktorij Slovenske zadružne zveze:
Joseph A. Siskovich, tajnik.

Slovenska šola S. N. Doma

V sezoni 1940-41 se bo vršil pouk v Slovenski šoli S. N. Doma v dveh oddelkih: mladinski in odrasli. Mladinski oddelki bo obstojal iz učencev v starosti 8 do 16 let in odrasli oddelki iz učencev v starosti nad 16 let.

Tako bo zopet nudena prilika vsem onim, ki so zadnja leta povpraševali za odrasli oddelki, da se sedaj poslužijo prilike in vpišejo v šolo.

Vpisovanje v Slovensko šolo, v mladinski ali odrasli oddelki se vrši sedaj vsak dan v uradu tajnika S. N. Doma, 6409 St. Clair Ave. Pouk za odrasle se bo pričel 20. septembra zvečer in pouk mladinskega oddelka se prične v soboto, 21. septembra ob 9. uri zjutraj.

Tem potom apeliram na vse pouka-željne mlade ljudi, da se vpišete v Slovensko šolo sedaj, brez odlašanja, da bo odbor lahko pripravil vse potrebno za otvoritev šole.

Erazem Gorshe, tajnik Prosvetnega kluba SND.

ST. CLAIR RIFLE AND HUNTING CLUB

Vkljub temu, da se je sonce skrivalo za oblake, je bilo še precej občinstva navzočega na naši farmi zadnjo nedeljo, ko smo pekli koštruna oziroma ga je pekel Mr. L. Kushlan, a drugi smo pa jedli in pili, da nas je bilo veselo gledati. Po južini je bila zabava in drugo, na primer streljanje, balinanje in igranje pinokelna.

Kar se tiče pinokle igre, jih pa ni takih kot ste Mrs. Peterka in Mrs. Baraga. Te dve pa znale tako igrati, da sta Bucher in Kavčnik, ki sta igrala nasproti tema dvema gospama, izjavila, da ne igrata več, ker sta bila oba suha in ker ni bilo drugih žrtev, sta obe odnehali igrati, na kar je Bucher začel na meh vleči, da tako pozabi svojo izgubo.

Kakor po navadi, tako je tudi to nedeljo bil Papeš drugačen kot smo bili drugi. On je prinesel dve kokoši in jih je kar kosmate pekli in tako nisem imel priložnosti dobiti en kos kokoši, pa so bile dobre, saj kikal ni nič.

Več drugih članov se je zabavalo s tem, da so pekli koruzo in krompir. Koruzo je pekel Sinkovec, ki jo je menda dobil iz starega kraja, ker mi je rekel, da take koruze kot jo je on imel, ni mogoče dobiti tukaj v Ameriki, menda jo je prinesel iz starega kraja.

Stampfel je pa gotovo bil lačen, ko je prišel in prinesel en cel bušel krompirja in ga tam spekel, pa na vse zadnje so mu tudi drugi pomagali pojediti oziroma spečiti, tako da ni nič ostalo drugega kot kože. Dobro jesti in piti ne škoduje pri streljanju kot se vidi iz seznama.

John Novak	24
Sinkovec	18
Kosec	20
J. Pintar	14
J. Urankar	21
Sietz	19
A. Novak	23
Papeš	18
Podpadeč	19
R. Jelerčič	23
A. Jelerčič	21
Turšič	22
Peterka	17
Baraga	20
Spenko	20

Kaučnik	18
Antonin	18
Cergol	18
Pavli	18
Mrs. Novak	18
Miss Urbančič	18
J. Urbančič	18
F. Pintar	18
Motte	18
Dickron	18

— Zanimiva rimska na Dravskem polju so ob delu na njivi odkrili rimske vile. Najdba strokovnjakov preiskava pričakuje še zanimiva o naseljenosti Dravskega lja za časa Rimljanov.

Če verjamate al' pa ne

Prisiljena ženitev (Nadaljevanje)

"Jaz se ne premislim, kaj te je rekla, da mu je naređim."
"Da, Matej je moder. bi ni treba biti žal. Imel vedno dobro za mano; kar ti bo pozelelo srce, postregla in na vso moč skrbela zate."
"In za Mateja tudi, to vna stvar."

"Seveda tudi za Mateja je tvoj brat. Toda glavna si ti, tebe imam rada."
"Ma-Mateja boš imel dar rajši kot mene?"
"Kaj ti pade v glavo? sem imela že od poletja, ti si mi in mi ostaneš Midva morava od sedaj držati, kot se spodobita in za ženo."

Uboga para je stal poten, kot bi padel iz smola je padel! Urška vsem razgovoru vedno le nanj in on je bil tisti, ki je premo govoril, sedel in roko ji je dal. more več vzeti nazaj. Bric, varuj nas pekla in smola! Ta nesreča! Kaj je moral poskusiti, de iz tega skobca. po vsem telesu je jecel.
"Ma-Matej... jaz... on... Urška, povej, ali vzela rajši Mateja kot me? Gledala ga je osuplo, zaklicala:

"Kaj ti pride na misel, kakor ne. Mateja imam da, toda poročiti bi se ne la z njim, pod nobenim jem! Za žentev bi mi bil siv in prekosmat. Jaz zvesta tebi svoje žive in moraš ostati zvesti. Če bi mi postal nezvest, oči izplakala in tebi bi praskala."

Prisnila je rob pred na oči, tedaj je zaklicala: "Sveti križ božji! Jaz nikar ne smeš!"

"Ne, ne," je zaklicala, spustila konec prednoga ga zopet veselo pogledala ne jočem. Nijamam tudi ga vzroka za to, ker dobim dobrega, poštenega, ga moža. Kajne, da mi vedno zvest?"

"Da-a, če je božja volja. Za trenutek se je mislilo, nato je vprašalo:

"Tadej, kdaj napravi roko?"
"Vsi sveti pomočniki, ko, poroko napraviva in nevesta, kot sva mi po ra gledati, da se čim roči. Župnik ne gleda gih znanj; župnika pa ne boš hotel žaliti in to bo najbolj pametno, va že jutri k župniku."
"Nebeški Jeruzalem, niku tudi še? Čemu pa. "Za poroko se javi, vendar vedel, Tadej, in sit, da naju okliče."
"Urška, pojdi ti k Jaz ne grem."
(Dalje prihodnja)

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

"Mislim reči, da sem sam gospod in da mi nihče ne zapoveduje."

"Motite se! Niste sam svoje gospod! Odkar ste se nam priključili, ste član naše družbe in nobeden član naše družbe ni sam gospodar."

"Pa se tudi ni dolžen družbo pokoravati."

"Pač! Vsaj enemu! V vsaki družbi mora biti eden, ki počenja in ki se po njem drugi ravna. In tako je tudi v naši družbi."

"Pa v naši družbi ni nobeden sam gospodar?"

"Opač!"

"Morebiti vi?"

"Da."

"Topot se vi motite! Bi le vedel, kdo vas je postavil za našega zapovednika? Če bi se morali komu pokoravati, bi bili ti le Santer."

"Santerja ni tukaj in jaz nisem njegov namestnik."

"Mogoče. Lahko da smete zapovedovati svojim tovarišem, meni pa ne bode! Svoje sem vam pridružil, Santer me še ni najel, nisem še pravi član vaše družbe."

"Torej pa pustite tisto stikalo tam okoli! Nimate pravice, da bi to kaj iskali, dokler ni član naše družbe."

"O tem se pač ne bova prepirala, sir, kake pravice imam in kakih ne. Morebiti imam neke, nego vi s Santerjem ne. Toliko pa je brez dvoma, da smem storiti, kar hočem, in oditi, kadar se mi zluči. Zlato pa nisem šel iskati."

"Zakaj pa ste stopili v družbo?"

"Čudno vprašanje! Šel sem, da pogledam, ali smo varni. Če ste res taki imenitni west-ndar, kakor pravite, morate vedeti, kake so navade divjem zapadu. Nihče ne tupa gozdu, dokler se ne preizkusi, ali je sam ali ne. In ker nisem, sem sam šel in preizkusiti gozd. Zaslužil sem si prav priznanje, ne pa da me razumejo na tako iskalo."

"Se razumete na tako iskalo?"

"Najbrž."

"Mislim sem, da ste iskali zlato?"

"Nisem neumen!"

"Zakaj bi bili neumni?"

"Jaz vem, kje jih iščem, na kateri strani, v kaki smeri? Čisto po nepotrebnem bi izgubljal čas, vsaj približno. Ako je še zlato tukaj — In dvomim, da ni."

"Da! Zdi se, da ste sestavili iz samih sumničev, neznanj in dvomov! Bilo bi res čudno, da smo vas pustili zunaj naših vrst."

"Mislite? Morebiti bi bil jaz tisti, ki bi znal najti zlato, če bi bilo vobče še tukaj. Pa ga ni."

"Ne —? Kdo pravi?"

"Jaz."

"Zakaj? Kako morete vedeti, da zlato ni več tukaj?"

"Zdrava pamet mi pove. Tudi vam bi morala zdrava pamet povedati, da ga ni. Res čudno, da kot pravi, izkušeni raziskovalci še niste našli te mine."

"Ne govorite v ugankah! Jaz sem jasno in odkrito povedal, da zlato je vsekakor lelo tu gori!"

"To priznam."

"In kdo bi ga bil odnesel?"

"Winnetou."

"Tako —? Kako vam je kaj takega na misel prišlo?"

"Rajši vprašajte, kako da vam ni prišlo na misel! In tudi Santerju ne!"

"Ne kvasite! Torej iz česa sklepate, da ni več zaklada tu?"

"Pomagaj vam bom. Kolikor poznam Winnetoua, ni bil samo najpogumnejši, ampak tudi najpametnejši in najpremetnejši Indijaneec, kajne?"

"Tega ne veste samo vi, to ve vsak človek."

"Dobro! Pa se vmislite v njegovo položaj! Šel je z očetom na Mugworth po zlato in Santerju je napadel. Zakaj? Radi zlata. Santer je torej zvedel, da leži zlato v hribovju, skrivnostno Apačev je torej bila izdana. To si je moral vendar tudi Winnetou priznati, ali ne?"

"Hm —! Seveda!"

"In mislite dalje! Winnetou si je moral reči, da se bo Santer vrnil in zlato iskal. In moral je tako sklepati, saj je sam občutil, kako hlepi po zlato. Radi pešice nuggetov mu je ubil očeta! Sedaj pa povejte, kaj bi na primer vi storili na njegovem mestu! Bi pustili zlato ležati?"

"Vsi vrage —!"

"Ospul me je gledal."

"Odgovorite vendar!"

"To — to — je seveda mogoče!" je hlastnil. "Ampak — klavirno, žalostno je!"

"Ako mislite, da je bil Winnetou neumen, vsekakor lahko iščete nuggete na Mugworthu! Meni pa ne očitajte, da jih iščem za vašim hrbtom! Nisem neumen!"

"Torej res mislite, da ničesar ne bomo našli?"

"Prepričan sem, da ne."

"Čemu pa ste torej vobče jezdili z nami?"

"Nisem mu smel povedati resnice. Odgovoril sem:

"Ker mi je šele tu gori prišlo na misel, kar sem vam sedajle povedal."

"Tako —? Torej ste bili vso pot sem ravno tako neumni kakor mi! Vsaj majhno tolažbo nam puščate!"

"Sicer pa priznam, da je nekaj na tem, kar pravite. Toda marsikaj in še mnogo več se da navesti, kar govori proti vašemu mnenju!"

"Na primer?"

"Le eno naj povem. Winnetou ni odnesel zlata, ker je bilo tako dobro skrito, da ga nihče ni mogel najti. Ali to ni mogoče?"

"Mogoče je."

"Lepo! Še to in ono bi lahko povedal in vam ugovarjal. Pa pustimo prerekanje in ugibanje! Počakajmo, da se vrne Santer! Čuli bomo, kaj poreče, in po njegovem bo."

"Kedaj pa mislite, da pride?"

"Danes še ne. Pač pa jutri."

"Jutri? Ni mogoče!"

"Zakaj ne?"

"Poznam slučajno Salt Fork, kjer leži vas Tangua. Če bi hotel, utegne prispeti pojutrišnjem zvečer, prej pa ne. Kaj bomo počenjali do tedaj?"

"Na lov bomo hodili. Mesa nimamo več."

"Hm —! Ali mislite, da bi tudi jaz šel na lov?"

S čisto posebnim namenom sem tako vprašal. Mislim je, da sem slab lovec in če sem dosegel, da so sami odšli na lov, sem medtem lahko izkopal oporoko in jo shranil.

Pa žal mi ni uspelo. Odgovoril je:

(Dalje prihodnjic.)

Mary A. Svetek:

Kratek izlet po ameriškem zapadu

Proti poldnevju smo dospeli v Lead, kjer nam je bilo priporočeno, da si ogledamo zlati rudnik, ki je na hribu nad mestom. To je najbolj produktiven zlati rudnik v Zedinjenih državah. Šli smo na hrib, da si ga ogledamo. Tukaj pa so nam povedali, da moramo malo počakati, da pride stražnik, ki nam bo razkazal. Seveda pa nam je bilo dovoljeno ogledati si rudnik samo na površju, kajti v jame ni dovoljeno nikomur razven delavcev. Ker pa nam ni bilo dovoljeno v rudnik, kar smo si pač bolj želeli videti kot pa samo na površju, zato smo odšli, brez da bi si bili kaj ogledovali in če bi ne bilo še tako vroče, mogoče bi bili še čakali.

Šli smo doli v mesto, kjer smo si privoščili malo prigrizka. Omeniti moram tudi, da smo se vozili tudi skozi slikovito mesto Deadwood, kjer so se pripravljali za neko predstavo, katere se imenuje "Days of '76." Vsi ljudje v tem mestu se pripravljajo nato že v sredini zime. Može si puste rasti dolge brade, da so bolj podobni pionirjem, ki so prišli v to deželo v letu "76." Na dan te predstave se vse mesto ogreje v narodne noše in če bi ne bilo v mestu nekaj modernih stavb, bi človek res pozabil, da živi v današnjih časih in bi bil gotov, da se nahaja v dobi, ko so še možje hodili na lov in ženske pa so se skrivale doma in skrbjele za dom. "To so bili

stoletij. Opazili smo, da plumburji še vedno prodajajo kopalne banje, ki so bile v rabi v preteklem stoletju in ki so sedaj že zdavnaj iz mode. V mnogih krajih smo opazili, da služijo trgovine obenem tudi kot stanovanje za vso trgovsko družino. Iz trgovin, ki so bile še odprte v tej pozni uri, pa je prihajal zelo neprijeten vonj.

Ljudje so postajali okrog in nas ogledovali. Vsi so bili večinoma v svojih delavniških oblekah. Vse je izgledalo zelo revno. Mislim sem si, da mi ne izgledamo bogve kako v naši potni obleki, a kljub temu smo bili boljše oblečeni kot pa ti meščani. Zvedeli smo bili tudi za nekega moža, o katerem pravijo, da poseduje skoro polovico tega mesta. Povedano nam je bilo, da se piše Rozman in če bi bili vedeli kje ga dobiti, bi se bili gotovo tam tudi ustavili in ga povprašali, če ni mogoče Slovenec.

No, sedaj pa smo prihajali v pravo velefarmarsko pokrajino. Večkrat smo že premišljevali kakšni so ti kraji in kako neki izgledajo tista velika posestva, ki jim pravijo ranče. V naše presenečenje pa ne izgledajo tako romantična, kakor smo si predstavljali, v resnici rančev skoraj videli nismo. Kar smo videli, so bila velika zemljišča, poraščena z kaduljavino, med katerimi se je pasla živina. Vozili smo se ure in ure predno smo dospeli do farmarskega bivališča. Na več krajih pa smo videli znamenja, ki so nam povedala, da se gotov ranč nahaja deset ali petnajst milj v notranjosti, kajti domovi rančev so vedno bolj v središču obširnega posestva. Tu ni nič nenavadnega za rančerja, da ima po sto kvadratnih milj zemlje.

Kljub tem obširnim posestvom pa ima živina jako slabo pašo in lastniki morajo imeti precej pastirjev, da pazijo na živino, ki se sprehaja iz kraja v kraj. Ta velika posestva so v državi Wyoming, ki je poznana po teh rančih. Ceste po teh krajih niso v preveč dobrem stanju in zelo dolgočasne, kapti mesta so zelo oddaljena drug od drugega in večkrat smo si mislili, kaj bi bilo z nami, če bi nam slučajno zmanjkalo gazolina in vedeli smo, da pastirji (cowboys) tudi jezdijo po teh cestah, ker smo dobili precej velik žebelj v avtomobilsko kolo.

Le redkokje se nam je nudila prilika, da smo videli kje kakšnega pastirja in še to v veliki razdalji. Spoznali smo ga po škornjih z visokimi petami, ker so drugače oblečeni kakor pa navadni delavci v vrhnjih delavskih hlačah. Značilno pastirsko (cowboy's) obleko se oblečejo samo ob sobotah, ko gredo v mesto.

V mestu Sheridan smo dali popraviti naše kolo. Soproj je ostal pri avtu, midve s hčerko pa sva šli v mesto. Kar čudila sem se, ko sem videla, kako je

bilo vse moderno in kljub temu ima še tako zapadni značaj. Trgovine so moderne kot v Clevelandu v sredini mesta, a kljub temu je bilo vse nekam tuje. Na cestah je bilo videti precej lepih novih avtov in vmes pa so ponosno vozili s svojimi konji rančarji. Vedno pa lahko razločite rančarja in pastirja, kajti rančar pride v mesto vselej s svojo ženo ali hčerjo, ki so oblečene v "khaki" obleko, ki je značilna za zapad in se takoj spoznajo izmed drugih mestnih prebivalcev, kar je posebno značilno za nje, je njih ponosna in samozvestna hoja.

Pastirji pridejo v mesto vse bolj za zabavo in vselej oblečeni v svoji najboljši obleki, ki je zelo pestra. Taka obleka stane včasih do sto dolarjev in tudi več, kajti že samo klobuk stane od \$18 do \$30. Škornji stanejo do \$24, srajca, ki je navadno svilena in raznobarna pa stane do \$10 itd.

Prva pot takega pastirja, ki pride v mesto je v salon. Ko si uteši svojo žejo, nato pa se vse pred kakšno moderno trgovino in pretegne svoje noge kakor pač daleč jih more in si prične zvijati cigareto, če pa so v mestu tudi njegovi tovariši ima takoj dovolj družbe. Vsi skupaj sede v vrsti na pločniku dokler se jim poljubi in kadar pa se jih zopet loti žeja, pa so vedno saloni odprti.

Posebnost za nas so bili tudi stare Indijanke, ki so posedale kar po sredini pločnikov, kjer je bilo in s svojimi malimi očmi opazujejo okolico. Tudi nas so opazile, ko smo si jih ogledovali. Zapad se zelo razlikuje od vzhoda že po tem, ker na vzhodu niti berači ne posedajo po pločnikih.

Zelo smo bili veseli, da smo si dali popraviti naše kolo, kar čakalo nas je veliko presenečenje. Potovali smo skozi "Big Horn" bazen in kmalu pričeli iti v gore. Potovali smo že po visokih gorah Pennsylvanije in Kanade, a vse tisto ni bilo nič proti temu gorovju, ko nam je kar sapo zapiralo. Popolnoma nič nismo bili pripravljeni in v začudenju smo potovali vedno višje in višje. Zgledalo je kot da cesta obkrožava velikanske gore in kar bali smo se pogledati v dolino, kajti že samo misel, če bi se nam le kaj malega pokvarilo na našem avtu, nam je bila dovolj, da smo premišljali kaj se lahko zgodi z nami. Mislim, da bi nas sploh ne našli, če bi bili tu zatočili po pobočju in obležali v globokem prepadu.

Pobočje tega gorovja je poraščeno s smrekovimi gozdovi in daleč spodaj v dolini pa so farmarska posestva. Zrak je bil precej hladen, potovali smo dalje, misleč, da te ceste sploh ne bo konca ne kraja. Končno pa smo le prišli na bolj raven svet, čeprav smo bili visoko v gorah. V naše veliko začudenje pa smo videli tu črede ovac, ki so se zadovoljno pasle in zelo smo se čudili, da je sploh mogoče, da bi tukaj bivalo kakšno živo bitje, kajti že v poletju so pota tako nevarna, kako more biti tu šele v zimskem času, ko menda sploh ni mogoče priti v dolino s teh gora.

Ustavili smo se in se malo odpohli ter si natrgali nekaj cvetlic. Zrak v tem višavju je čist in narava krasna. Ko smo nadaljevali naše potovanje, se je cesta vila v dolino. Vozili smo se med lepimi mladimi gozdovi, ki so rasti na pobočju in ob bregovih šumečih rek. Spotoma smo videli tudi več slapov in CCC kemp, katere tudi skrbje za čistočo cest in skrbje za te mlade državne gozdove. Vozili smo s precejšnjo hitrostjo po klancu, ko nenadoma prišče na cesto mlad srnjak. Ustavil se je in nas gledal s po-

konci dvignjeno glavo prav tako začudeno kakor mi njega.

Ko smo že zapuščali grmovje, smo srečali dva rančerja, ki sta šla k studencu pit vodo, ker smo bili tudi mi žejni smo se ustavili, da se tudi mi malo okrepčamo s hladno studenčino. Bila sta zelo prijazna kot so sploh ljudje na zapadu. Povedala sta nam, da črede ovac in goveje živine, ki smo jo videli visoko gori v planinah, tja zaženo lastniki spomladi, a na jesen pa gredo zopet ponje. Vsak pa ima svojo živino zaznamovano, da jo tako lahko spozna. Napravili smo par opazk glede strme ceste in kaj sta nam povedala, da pred dobrimi desetimi leti pa še take ceste niso imele, ampak je bila samo neka indijanska steza, ki je bila še vse nevarnejša kot sedanja cesta. So pač trdni in čvrsti ti ljudje na zapadu.

(Dalje prihodnjic.)

Tobak ima slabe posledice

Ameriški zdravniki so natančno proučili razmerje 2000 oseb na vpliv kajenja. Najprej so dognali, da poraba tobaka pri kadilecu do tridesetega leta stalno narašča, potem pa vidno popuša.

Primerjava med kadilci in nekadilci je pokazala, da ima moten krvnega obtoka 13.2% nekadilcev, a 25.4% kadilcev. Pri kadilcih je bilo teh motenj skoraj dvakrat več. Enako razmerje se je pokazalo glede žilnih in črevesnih motenj in sicer 21 odstotkov med nekadilci in 28.1 odstotka med kadilci in glede živčnih obolenj 3.8 odtosno 6.7 odstotka. Manjša pa je bila razlika glede obolenj dihalnih organov in sicer 30.8 odstotka pri nekadilcih in 42.9 odstotka pri kadilcih.

Vsekako pa nam kažejo te številke, da je boljše, če človek ne kadi. Nepobitno dejstvo pa je, da nedorasli mladini tobak zelo škoduje.

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje 4 sob zgoraj, kopališče, vse nanovo dekorirano. Naslov se dobi v uradu tega lista. (217)

Opremljena soba

se odda poštenemu fantu pri mirni družini. Vprašajte na 900 E. 73rd St. (216)

Delo išče

Srednje starosti ženska išče delo za gospodinjiti ali pomagat gospodinj. Naslov se dobi v uradu tega lista. (216)

Soba se odda

Odda se ena soba poštenemu fantu. Vprašajte na 920 E. 73rd St. (216)

Stanovanje se odda

4 sobe, zgorej, tudi garaža. Odda se poceni. Vpraša se na 6107 St. Clair Ave. (216)

CHARM DRESS SHOPPE

Hosiery and Lingerie
827 E. 185th St.
poleg La Salle gledišča
Miss Mary Champa
Popravila se izvršujejo na vseh oblekah, novih in starih. (216)

Delo dobi

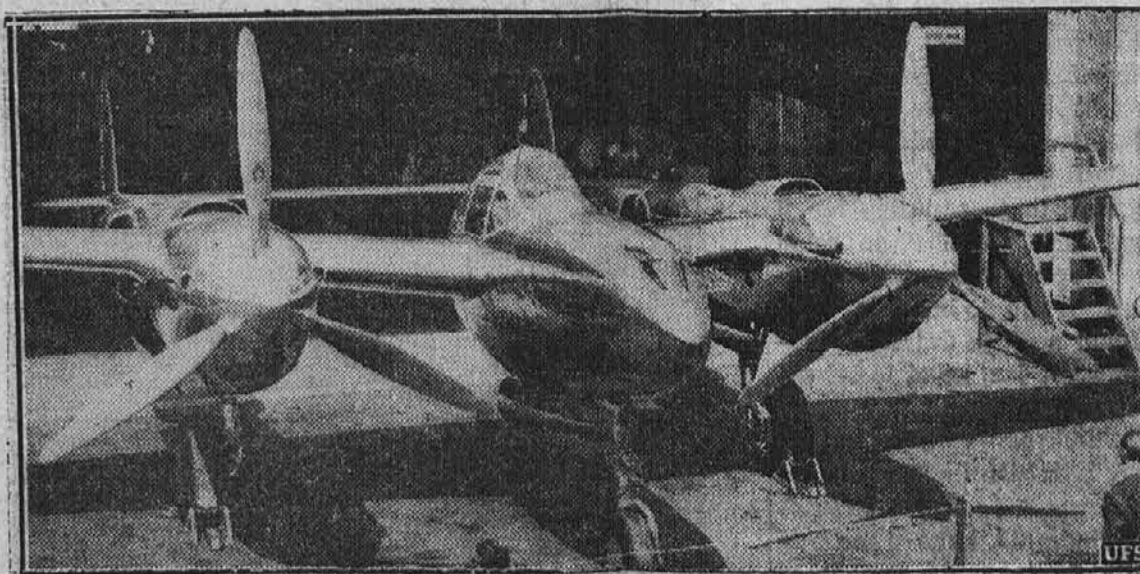
Fant, ki je vajen dela v groceriji in mesnici, dobi takoj delo. Pokličite KENmore 4325. (x)

Izredna prilika!

V fari sv. Kristine je naprodaj lepa hiša za eno družino, 6 sob, garaža za dva avtomobila. Cena je samo \$4,750. Odprta v nedeljo za ogled. Naslov: 22100 Fuller Ave. Mimo hiše vozi avtobus. Lahko pokličite KENmore 0818. (x)

Tri in dvajsetletni Larry Williams brezposeln slikar iz Washingtona premišljuje kaj bi bilo boljše, da stopi v armado prostovoljno, ali da počaka, da bo vpoklican. Tako premišljuje danes na tisoče mladeničev, ki so še samski in ki nimajo nikogar, da bi bil odvisen od njihovega zasluzka.

Slika nam predstavlja najhitrejšo vojaško letalo na svetu, izdelka Lockheed P-38, katerega je pregledal William Knudsen predsednik obrambnega odbora v mestu Burbank, Cal. To letalo leti s hitrostjo 500 milj na uro in vzdrži nepretrgan polet 1,100 milj. Več takih letal je bilo naročenih za ameriško armado.

ki se bo vršil V NEDELJO, 15. SEPTEMBRA, 1940 pri Old School House na Emery Rd., Warrensville Heights. Igrala bo izvrstna godba. Hladilnega okrepčila bo dovolj za vse.

Vabimo na PIKNIK "mlatičev"

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

"Ali se ne mislite premakniti?" je izpregovorila Aashild. Zajela je kaše v dve veliki lesita jo v hišo — ti, Ulv, vzemi seni skledi in eno podala Kristini. Dekle jo je sprejelo. "Ne drugo — in postaviti jo na mizo; večerjati vsekakor moramo, pa naj bo že tako ali tako."

Kristina in hlapec sta odšla s skledama. Gospa Aashild se je obrnila k onima dvema:

"Pridita tudi vidva; kaj bi stala tukaj in se zadirala drug na drugega."

"Bolje je, da se zdaj drug drugemu do kraja izpoveva," je dejal Erlend.

Gospa Aashild ni ničesar več odvrnila, marveč je odšla.

V izbi je Kristina pogrnila mizo in prinesla piva iz kleti. Sedela je na vnanji klopi, ravna kot sveča in mirna v obraz, vendar ni jedla. Tudi drugim ni posebno teknilo, ne Bjornu ne Erlendovim hlapcem. Samo mož, ki je bil prišel z Elino, in pa Bjornov hlapec sta jedla. Gospa Aashild je prisledla in zajela malo kaše. Nihče ni črnil besedice.

Nazadnje je prišla Elina Ormova sama v izbo. Gospa Aashild ji je ponudila prostor med Kristino in seboj; Elina je sedla in nekaj malega zaužila. Zdaj pa zdaj ji je preletelo obraz kakor odsev skrigenega smeha in tedaj se je vsakikrat po strani ozrla na Kristino.

Čez nekaj časa je odšla Aashild v kuhinjo.

Ogenj na ognjišču je bil sko-

OHIO CONCORD VINO
59¢ gal.
davek plačan

V VAŠI POSODI

TED MANDEL'S WINERY
821 E. 222nd St. KE 3445

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.

Vsak petek serviramo ribjo petenko
ENdickott 9359

6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.

Odperto do 2:30 zjutraj

BARVANJE HIŠ

zunaj in znotraj vam najboljšje in najcenejše izvrši
MIKE ZERNIC
14705 Thames Ave.
GLEenville 3146

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEenderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd.
KENmore 2237-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

SLOVENSKI DELAVSKI DOM
WATERLOO RD.

priporoča

KEGLJIŠČA

(odprta za publiko do 2. tedna v septembru)

BALINCARSKE PROSTORE

riblja pečenka vsak petek večer
vsako soboto godba in ples

raj že dogorel. Erlend je sključen sedel na trinožniku pred njim in si z obema rokama podpiral glavo.

Gospa Aashild je stopila k njemu in mu položila roko na ramo:

"Bog ti odpusti, Erlend, lepo reči si napravil!"

Erlend je dvignil oči; obraz mu je bil spačen od bridkosti:

"Otroka pričakuje," je dejal in zaprl oči.

Gospa Aashild je vzplamtel obraz, trdo ga je zgrabila za ramo:

"Katera izmed njiju?" je vprašala hripavo in porogljivo.

"Moj nikakor ni," je rekel medlo kot poprej. "Pa saj mi ne boš verjela — saj mi pač nihče ne bo —" zopet se je skrušil.

Gospa Aashild je sedla predenj na rob ognjišča.

"Poskušaj biti mož, Erlend. V tej stvari ti človek ne more tako lahko verjeti. Ali prisežeš, da ni tvoj?"

Erlend je dvignil svoj zmeden obraz:

"Kakor gotovo potrebujem božjega usmiljenja —. Kakor gotovo zaupam, da — da je Bog potolažil mojo mater v nebesih za vse, kar je morala pretrpeti tu na zemlji. Nisem sem več dotaknil Eline, odkar sem prvič zagledal Kristino." Kričal je, da ga je gospa Aashild morala krotiti.

"Potem ne razumem, zakaj bi to bila taka nesreča. Zvedeti moram, kdo je oče, in ga podkupiti, da se z njo poroči."

"Mislim, da je Gissur Arnfinson — moj upravitelj na Husabyju," je trudno rekel Erlend. "Govorila sva o tem preteklo jesen — pa tudi še pozneje. Saj je bilo vsak trenutek pričakovati Sigurdove smrti. Gissur je bil voljan, da jo vzame, kakor hitro postane vdova, ako bi ji bil jaz pripravljen dati primerno doto —"

"Da," je rekla gospa Aashild. Erlend je nadaljeval:

"Ona pa se roti, da ga ne maram. Za očeta hoče mene razglasiti. Ako se rešim s prisego — mar meni, da ne bo ves svet mislil, da sem po krivem prisegel?"

"Moraš jo odvrniti od tega," je rekla gospa Aashild. "Drugega izhoda zdaj ni, kot da se še jutri odpelješ z njo domov na Husaby. Potem pa moraš biti trd in odločen — in urediti to ženitev svojega upravitelja z Elino."

"Da," je rekel Erlend. Nato pa je omahnil naprej in glasno zaihtel.

"Ali ne razumeš, teta — kaj si bo pač mislila Kristina —?"

Ponoči je Erlend ležal s hlapci v kuhinji. V hiši je spala Kristina pri gospa Aashild v eni postelji, Elina Ormova pa v drugi. Bjorn je šel v hlev in legel h konjem.

Drugo jutro je spremila Kristina gospo Aashild v hlev. Ta je nato odšla v kuhinjo, da bi pripravila zajtrk, Kristina pa je odnesla mleko v hišo.

Na mizi je gorela sveča. Elina je bila že oblečena ter je sedela na robu postelje. Kristina jo je tiho pozdravila, vzela korec in jela precejati mleko.

"Ali bi mi dala požirek mle-

ka?" jo je vprašala Elina. Kristina je vzela leseno zajemalko ter ji jo podala; Elina je željno pila in pri tem čez rob posode zrla v Kristino.

"Torej ti si Kristina Lavransova, ki mi je ugrabila Erlendovo prijateljstvo?" je rekla in ji vrnila zajemalko.

"Sami veste, če je bilo še mogoče ugrabiti kaj prijateljstva," je odgovorila mladenka.

Elina se je ugriznila v ustnice.

"Kaj boš storila," je rekla, "ako se te Erlend naveliča in ti lepega dne ponudi, da te omoži s svojim hlapcem. Ali se mu boš tudi v tem uklonila?"

Kristina ni odgovorila, Elina pa se je zasmejala in rekla:

"Zdaj si mi v vsem pokor-na, to si lahko mislim. Kaj praviš, Kristina — če bi medve, ki sva obe ljubici Erlenda Nikulaussona, vrgli kocke za naj-nega moža?" Ko ni dobila odgovora, se je Elina spet zasmejala in rekla: "Ali si res tako neumna, da se ne priznavaš za njegovo prilježno?"

"Zavoljo tebe ne maram lagati," je dejala Kristina.

"To bi ti tudi kdo ve kaj ne koristilo," ji je odgovorila Elina kot poprej. "O, jaz fanta dobro poznam. Lahko si mislim, da je kakor divji petelin privrsl nad te, ko sta bila drugič skupaj. Zares, škoda te je, ti lepi otrok."

Kristina je prebledela. Vsa bolna od nejevolje je tiho rekla:

"Ne maram govoriti s teboj."

"Misliš, da bo s teboj boljše ravnal, kot je z menoj?" je vprašala Elina. Tedaj ji je Kristina ostro odgovorila:

"Jaz se ne bom pritoževala nad Erlendom, pa naj stori, kar hoče. Sama sem stopila na to krivo pot — in ne bom ne tarnala ne tožila, če me pelje v prepad."

Elina je trenutek molčala. Nato je rekla, rdeča in negotova:

"Kristina, tudi jaz sem bila devica, ko me je dobil — čeprav so me že sedem let imenovali soprogo tistega starca. A ti pač ne moreš razumeti, kako bedno je bilo to življenje."

Kristina se je močno zdrznila. Elina jo je pogledala. Iz potpne skrinnice, ki je ležala poleg nje na stopnici pri postelji, je vzela majhen rog. Strla je pečet in tiho rekla:

"Mlada si, Kristina, jaz pa sem stara. Dobro vem, da mi nič ne koristi, kosati se s teboj — zdaj je tvoj čas. Ali hočeš piti z menoj, Kristina?"

Kristina se ni zganila. Tedaj je Elina dvignila rog k ustom Kristina je opazila, da ni nič odpila. Elina je rekla:

"To čast bi mi pa že mogla izkazati, da bi izpila požirek na moje zdravje — in mi obljubila, da mojima otrokoma ne boš huda mačeha?"

Kristina je prišla za rog. V tem trenutku je Erlend odprl duri. Obstal je za trenutek ter gledal zdaj eno zdaj drugo.

"Kaj pomeni to?" je vprašal. Odgovorila je Kristina; njen glas je bil presunljiv in divji:

"Napijva si na zdravje, midve, tvoji ljubici —"

Zgrabil jo je zapestje ter ji iztrgal rog. "Molči," je rekel na kot poprej. "Bila je prav ta osorno. 'Z njo ne boš pila.'"

"Čemu ne?" je dejala Kristina čista kot jaz, ko si jo bil zapeljal —"

"Kolikokrat je to že rekla! Človek bi mislil, da že sama sebi verjame," je rekel Erlend. "Ali še pomniš, kako si me pripravila do tega, da sem šel s temi čenčami k Sigurdu in kako je on pripeljal priče, da te je že prej nekoč zasačil z drugim moškim?"

Vsa bleda od studa se je Kri-

stina obrnila proč. Elina je temno zardela, nato pa je kljubovalno rekla:

"Saj ne bo postala gobava, če bo pila z menoj."

Erlend se je jezno obrnil k Elini — tedaj se mu je obraz iznenada kakor podaljšal in odrenel, od groze je kar sapo lovil.

"Jezus!" je rekel skoraj neslišno. Zgrabil je Elino za laket.

"Ti pij na njeno zdravje," je dejal s trdim in s tresočim se glasom. "Najprej pij ti, nato bo ona s teboj."

Elina je zaječala in se mu izvila. Zbežala je vnic po sobi, Erlend za njo. "Pij!" je veleval. Potegnil je bodalo izza pasu in ji sledil. "Izpij pijačo, ki si jo natočila Kristini." Pograbil je Elino za roko, jo privlekel k mizi ter ji potisnil glavo k rogu.

Elina je zakričala in zakrila obraz z roko.

Erlend jo je izpustil in trepetaje obstal.

"Pri Sigurdu sem imela pekel," je zakričala Elina. "Ti, ti si mi obljubljal — in vendar si bil še slabši z menoj, Erlend!"

Tedaj je pristopila Kristina in zgrabila za rog:

"Ena izmed naju dveh ga mora izpiti — obeh naju ne moreš imeti."

Erlend ji je iztrgal rog in jo pahnil nazaj, da se je opotekla na posteljo gospa Aashilde. Pritisnil je napoj Elini Ormovi k ustom — se oprl s kolenom na klop poleg nje, ji z roko oklenil glavo in ji siloma poskušal viliti pijačo v usta.

Elina je segla izpod njegove pazduhe, zgrabila bodalo na mizi in sunila vanj. Bodljaj ga

je skozi obleko komaj malo oprasnil. Nato je obrnila ostro proti sebi in takoj nato mu je z vsem telesom omahnila v naročje.

Kristina je vstala in se jima približala. Erlend je držal Elino v naročju, njena glava mu je visela čez laket. Skoraj takoj je začela hropsti — kri ji je silila v grlo in ji tekla iz ust. Izpljunila jo je nekoliko in rekla:

"Tebi sem jo bila namenila — to pijačo — za toliko tvojih prevar —"

"Pojdi po teto Aashildo," je zamolklo rekel Erlend. Kristina se ni ganila.

"Umira," je dejal Erlend z istim glasom.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

Hoče biti vojak. — Peter Sonts, brezposelni jahalni učitelj iz mesta Troy, N. Y. je prehodil 616 milj samo zato, da je prišel do potrebnih listin, s katerimi se je izkazal pri vojaških obla-

stih, da se njegove navedbe, katere je podal ob vstopu v armado pravilne.

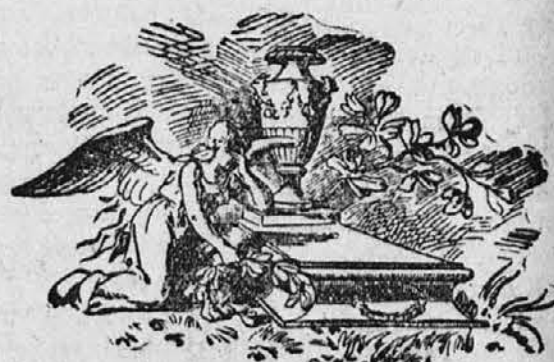
"Tedaj se ji bolje godi kot nama," je odvrnila Kristina. Erlend jo je pogledal — obup v njegovih očeh jo je omehčal. Odšla je iz sobe.

"Kaj pa je?" se je oglasila gospa Aashild, ko jo je Kristina poklicala iz kuhinje.

"Elino Ormovo sva umorila,"

je rekla Kristina. "Umira." Gospa Aashild je proti hiši. Toda Elina nišla, ko je gospa stopila vrata.

Gospa Aashild je mrtvo na klop, ji izmrla obraza in ga pokrila

NAZNANILO IN ZAHVALA

Gleboče potni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem prežalostno vest, da je izdihnila svojo blago dušo preljubljena in nikdar pozabljena stara mati in tašča

Apolonija Kozina

rojena BOJC

ki so po mučni bolezni previdni s svetimi zakramenti za večni Gospodu zaspali dne 11. avgusta, 1940. Doma so bili iz Dolge vasi pri Ribnici.

Po spremstvu iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele in oprejeni ni zadoštnici v cerkvi sv. Vida so bili položeni k večnemu počitku dne 14. avgusta, 1940 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si želimo, da se tem potom iskreno zahvalimo Rev. Max Sodji za opravljene cerkvene pogrebne obrede. Priročno hvala vsem, ki so jih obiskovali v boleznih in vsem, ki so nam v pomoč in tolažbo ob času bridke žalosti. Ravno tako lepa hvala vsem, ki so jih prišli pokopit, vsem, ki so čuli in molili ob pokojne ter se udeležili svete maše in pogreba.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so položili krasne venice, krsti v blag spomin pokojni in sicer: Mr. in Mrs. Matt Modic, družina Lusin, E. 35th St.; Mrs. Vesel, E. 60th St.; družina J. Smole, Glass Ave.; družina Simčič, E. 207th St.; družina družina Frank Bojc, E. 61st St.; sosedje iz Carl Ave., Mr. in Michael Sekara in Miss Pauline Messe, društvo Carniola No. 463 T. M., društvo Srca Marije (staro), Klub Slovenskih vojakov.

Iskrena zahvala tudi vsem sledečim, ki so darovali za maše: Elsie Ronyetz-Tony Teck and Vivian Gedeon, Mrs. Brezovar, Mr. in Mrs. Augie Kogoy, Mr. in Mrs. Frank Glavan, in Mrs. Joseph Glavan, Mrs. Johanna Modic, E. 68th St., Klun, Mrs. Caroline Ferkul, družina Vidmar, Carl Ave., Cimperman, Carl Ave.; sosedje iz Carl Ave., Mr. George R. R. družina, Mr. in Mrs. Lawrence Zupančič in družina, Schaefer, Mrs. Frances Drobnič in hči, E. 74th St.; Mrs. Jennie Ambrose, in družina, Ruparčič družina, družina John Kromar, Glass Ave., Zakrajšek družina, E. 74th St.; Mrs. Frances Piskur, E. 68th St.; Mr. in Mrs. Jack Luzar, Mrs. Frances Oražem in družina, Mr. in